

[>>>home](#)

VERSION in TÜRKISCHER SPRACHE

Folgende Rezension stammt von Ali Mete, www.igmg.de Islamische Gemeinschaft Mili Görüs Deutschland die ich online gefunden habe. Mit Erlaubnis des Autors der Rezension stelle ich diese nun zur Verfügung im Sinne einer unabhängigen Meinung zum Buch.

Originallink:

http://www.igmg.de/nachrichten/newsdetails/article//bilderverbot-ist-polytheismusverbot.html?no_cache=1, von 14.Juli.2008

Ali Mete

Montag 14. Juli 2008

Resim yasağı şirk yasağıdır

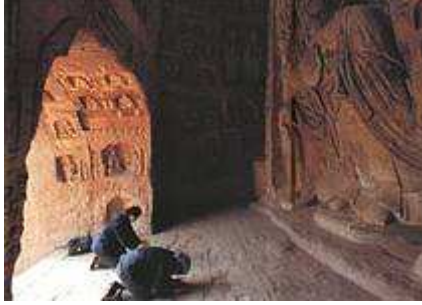
İslam'daki resim yasağı ile ilgili bir makale genelde Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e yönelik Danimarkalı bir gazete tarafından yayınlanan ve bundan dolayı ortaya çıkan fikir ve basın özgürlüğü tartışmalarına neden olan karikatürlere ima ile başlar.

Bazı Müslümanların öfkelerine bir resim yasağını sebep olarak göstermeleri, bu noktada Avrupa'da resim yasağı konusuna olan ilginin oluşmasına neden olmuştur. Her ne kadar bu tartışma örneğin Hristiyanlıkta reformasyon zamanından beri gündeme gelmemiş ise de, görüldüğü gibi bu tartışmada gözden kaçırılan gerçek, asıl konunun yayınlanan resimler değil, aksine bu sanatçılar ve karikatüristlerin kafalarında olan Peygamberin resmi olmasıdır. Bazı Müslümanlar ise, Müslüman olmayan biri için bir önem ifade etmeyen Peygamberi resmetmeyle ilgili İslamî yasağı değil de, başkasının özgürlüğünün başladığı yerde sona eren özgürlüğün sınırına atıfta bulunmuşlardır.

Bu tartışmaların neticesinde konusu temel esasları ve bu uygulamanın arkasında yatan mantığı sunmak yerine bir İslamî resim yasağının sözde çelişkilerini göstermek olan bazı makale ve kitaplar kaleme alınmıştır. Bosnalı Almir Ibric'in "Ortaçağ'dan Dijital Devrine Kadar İslamî Resim Yasağı" kitabı ise bu tartışmalarla doğrudan bağlantısı olmayan bir eserdir. Ibric daha

çok İslam'da resim yasağının temel bağlamını ve arka planını, kısaca resim yasağının arkasında yatan felsefesini anlatmaya çalışmaktadır.

Yazar İslamî resim yasağında genelde resimlerin yasaklanması yerine daha çok yasağın şirk ile ilgili olduğu varsayımından yola çıkmaktadır: *“Tapma amacıyla kullanılan herşey yasaktır. Bununla birlikte tapma biçimleri farklı olabilir ve bu tapma durumu bir tanrıya basit bir tapma usulünden maddiyatçı bir hayat anlayışına kadar uzanabilir. Sadece Allah’ın resimleri değil, edebi-felsefik bir tanrı açıklaması ve bundan kaynaklanarak bir sanatçının esinlenmesi yasak olarak yorumlanmıştır. (...) Fakat resim yasağı oluşturulan sanatın vahyin getirdiği çerçeve içerisinde kaldığı sürece bir sanat yasağı değildir.”* (s. 64)

Buna göre Ahmad Mohammad Issa'nın (s. 63) savı doğrultusunda, resimler ile ilgili tartışma İslam'ın doğuş zamanıyla sınırlandırılarak tarihi şartlara bağlanamaz. Genel anlamda resmin anlamı ve kapsamıyla ilgili soru sürekli yenileniyor. Bu sorgulama özellikle zamanımızda, yani resimlerin gücünün daha çok kontrol edildiği ve daha bilinçli kullanıldığı bir zaman için geçerlidir. Bunun böyle olduğunu yazar kitabının “Modern Medya ve İslam'da Resim Yasağı” (s. 70-98) isimli bölümünde fotoğraf, film, internet ve video oyunları konularına değinerek ve bu konuların İslamî bakış açısından değerlendirilmediğini ve tartışılmadığını vurgulayarak gösteriyor. Mesela bu noktada Müslüman hükümdarların kendi portrelerini yaptırmalarının, banknotlara ve madeni paralara portrelerini koydurmalarının ve hatta İslam dünyasının birçok ülkesinde bulunan aşırı derecede büyük heykellerinin bulunması, putperestliğin sınırlarının nerede olduğu sorusunu sordurmaktadır.

Ressamlığın kısıtlanmasından dolayı gelişen süsleme sanatının(ornamentik) sunuluşu da ilgi çekici: *“Süsleme, temel olarak geometri içeriyor ve*

asıl İslamî felsefeyi yansıtıyor: Allah'ın yaratma iradesinin mutlaklığı ve sonsuzluğu. Oran, desenlerin yansımaları, simetri ve bunların tekrarlanabilirliği bu felsefeyi pratik bir şekilde sanatsal ifade etmektedir.” (s. 30/31)

Her şeye rağmen “İslamî bir resim yasağı” yoktur. Bunu İslam'ın farklı çağlarında yapılmış ve hatta Peygamberimiz (sav)'in de olduğu resimlerden anlayabiliriz. Bundan çıkarılan, bu yasağa uyulmaması değil, bu resim yasağının anlamının ve ölçüsünün farklı yorumlanmasıdır. Asıl konu, şirk yasağı olduğu için ne Allah'ın resimlerinin ne de herhangi başka bir resmin mescidlerde bulunmaması hakkında uzlaşmıştır.

Neticede söyleyebileceğimiz Almir İbric'in kitabının, her ne kadar bazı yerler dil bakımından anlaşılmasa da, resim yasağı hususunda özellikle felsefik bir tanımlama üzerinde yoğunlaştığı ve İslam-içi bir mantık anlayışı vermeye çalıştığı için tavsiye edilebileceğidir.

---Rezensionsende---

www.bilderverbot-islam.com